

NAGY-KUNSÁG 1901.december 22. számából

A karczagi rk.templom felavatása.

Egy szép hajlékkal többje van Istennek. Egy szép templommal többje Karczag városának.

A nemes gondolkodással párosult áldozatkészség hozta létre e drága és szép művet. A vallásalap, mint kegyúr, kegyelmes Főpásztorunk, Urunk és Atyánk, dr.Samassa József egri érsek ő excellenciája s e hitközségnek volt érdemes lelkipásztora zágoni Debreczeni János egri apát-kanonok úr egyesültek, hogy az egek Urának felségéhez s a hívek buzgóságához minél méltóbb csarnokot emeljenek. A hívek is elhozták filléreiket s örömtől sugárzó arczzal, könyben úszó szemekkel rakták oda Zsigray Jánosnak, ezidőszerinti buzgó lelkipásztoruknak lábaihoz, hogy legalább egy porszemmel ők is hozzájáruljanak e nagy mű létesítéséhez.

Készen áll már az Istennek temploma. Ma virrad rá a megáldás napja.

Míg e nagy nap elérkezett, sokan álltak meg azóta előtte. Csodálkozással tekintett fel mindenki reája. Most meghatva hordozom én is rajta tekintetemet. Oltárai az isteni áldozat véres oltárát, Krisztus halálos ágyát, a keresztfát jelentik. Magasba törő ívei az ég gyönyörű íveit juttatják eszembe. Ereklýei, képei az Isten országának polgáira emlékeztetnek. Főoltárképe éppen azt a megható jelenetet ábrázolja, mikor első szent királyunk István, Mária oltalmába ajánlja a magyarok hazáját. A főkép két oldalán szent Erzsébet és szent Imre herczeg szobrai díszlenek. Mindkettő magyar vérünknek büszkesége. Új templomunk felséges orgonája a mennyek országának zengő cziteráját példázza. Méla-bús hangon ütő órája oly meghatóan int a múlandóságra. Karcsú tornya , mint égre szegzett uj, felfelé mutatva, arra figyelmeztet, hogy oda föl, keresztények, csak oda föl törekedjete!

S míg lelkem így elmerül a művészet egyszerű, mégis szép munkájának szemléletében; míg szent áhítattal nézem a mennyei Jeruzsálemnek e földi jelképét: addig örömméremmel várom az órát, a percet, hogy a megáldás mély értelmű szertartása szívembe hatoljon s ott a meghatottság hurjait rezgésbe hozva, ajkaim önkéntelenül megnyíljanak s elragadtatva kiáltsak fel a koronás prófétával: „ Mily kellemesek erők Ura a te hajlékaid”. Boldogok, a kik a te házadban lakoznak”. Templomunk felavatása f.hó 22-én vasárnap 9 órakor veszi kezdetét. Hogy ezen szép ünnepélyünk annál lélekemelőbb legyen, elmondom,leírom szertartásait.

Uj templomban csak akkor szabad istentiszteletet tartani ha már kellőképpen fel van avatva. Ez a felavatás pedig lehet ünnepélyes felszentelés, vagy egyszerű megáldás, a szerint a mint azt vagy felszentelt püspök, vagy egyszerű áldozó pap végezi. Jelen esetben egyszerű megáldásról van szó,miután Érsek urunk ő excellenciája és felszentelt segédpüspöke Szele Gábor ő méltósága akadályozva vannak a megjelenésben. Ennélfogva a felavatási szertartást kegyelmes Főpásztorunk magas megbízásából Debreczeni János

egri apátkanonok ur, volt karczagi főesperes plébános fogja végezni teljes papi segédlettel. Az ilyen egyszerű megáldás után azonban a felszentelt püspök részére még mindig fennmarad az ekként megáldott templom valóságos felszentelésének joga és kötelme. A felavatás következőképp történik. A szertartást végző apátkanonok itt fehér színű egyházi ruhát öltve kíséretével a felavatandó templom főajtaja elé vonul. Egy könyörgés elmondása után megkezd az 50-ik zsoltárt. Ezen verset ismételve:” Hints meg Uram izsóppal és megtisztulok. Moss meg engem és hónál fehérebb leszek”-, körüljárja a templomot s szentelt vízbe mártott izsóppal falait megszenteli. Visszatérve, alkalmi imát mond. Ennek végeztével a mindenszentek litániáját kezdi meg és segédletével- ekkor még a híveknek bemenni nem lehet- a templomba megy, hol a főoltár előtt térdelve folytatják a megkezdett litániát. Közben felemelkedik s hármassal megáldja a templomot és oltárait. Erre két szép imádságban azért imádkozik, hogy e hajlékot látogassa és áldja meg az Isten. Majd ezen antifónának. „Áldd meg Uram, a te nevednek épített házat” megkezdése után a templom belső falait a főoltár jobb oldalától körös-körül meghinti szentelt vízzel.

Ezalatt papi segédlete a 119.120.és a 121.zsoltárokat imádkozza. Befejezésül azért könyörög, hogy hallgassa meg a jó Isten mindazokat, akik e megáldott helyen segítségül hívják az ő nevét.

Ezzel a felavatás szertartása véget ér.

Ezután felszerelik az oltárokat. A régi templomból ünnepélyes körmenetben áthozzák az Oltáriszentséget és a szent olajokat, mire felzúgnak a harangok s kezdetét veszi az első szent beszéd és az első szentmise-áldozat. Istentisztelet után apát-kanonok úr a tisztelgő küldöttségeket fogadja a plebánián. Fél egykor pedig a kaszinó termében lakomára gyűlnek.

Szives miheztartás végett sietek e helyen megjegyezni, hogy ugy saját híveink, mint más vallású testvéreink is csak a felavatási szertartás után vonulhatnak be a templomba, ahol vendégeink számára az első padosorok lesznek fentartva. A szentelés alatt legalkalmasabb lesz a szemközti járdán helyet foglalni.

Midőn ezen örvendetes ünnepségünkről Karczag város nemes közönségét egyházam nevében tájékoztattam, mint káplán utód, tartozó kötelességemnek ismerem a multa vonatkozólag más vallású atyámfiaival szemben e pár sorral fejezni be jelen hírlapi közleményemet:

Városunknak minden fiát

A szeretet hassa át.

Testvéreink áldjuk együtt

E napon az ég Urát.

Dömötör György

rk.káplán és hittanár

NAGY-KUNSÁG 1901.december 29. számából

A róm.kath.templom szentelése

Az emberek az Istennek hajlékot emelnek. Kicsit, nagyot, a földről alig felemelkedőt, kis ives, csendes kápolnát, templomot, majd égbe eredő basilikát, büszke, komoly kupolával, nagyot, félelmeteset s a kicsiny tiszta világú szentélyt épúgy magáévá teszi az Úr, mint a templomóriások mistikus, sötétes világai. S az ének, az ima csak olyan hálás, enyhe szárnyakon emelkedik, száll fel ott, mint itt, s a jámbor keresztény egy szándékkal lép oda és ide. „Dicsérjük az Urat”.

A mult heti vasárnap 22-én folyt le a kedvezőtlen idő miatt ünnepélyességében bizony eléggé korlátozott templomszentelés. A szokásos módon először a templomot körülvárva szentelte be, s a templomajtó előtti könyörgés után belől folytatta a megszentelést az érseki székhelyéről bejött Debreczeni János apátkanonok. E rövid szertartás után ünnepélyes misét tartott az apát-kanonok úr teljes papi segédlettel. A segédlet kötelességét a következőképpen osztották meg az assistáló lelkészek között: Librifur volt: Rabecz Lajos nádudvari plébános. Diakonus: Dr. Réta Gyula czimzetes kanonok, törökszentmiklósi esperes-plébános. Subdiakonus: Dusa József kunszentmártoni plébános. Infulista: Fröhner Lajos dévaványai esperes-plébános. Pedifer: Mildner Béla püspökladányi plébános. Czerimanárius: Dömötör György helybéli káplán. Turiferi: Sturmán Gyula egyeki plébános. Zsemberi Miklós böszörményi plébános. E fényes istentisztelet emeléséhez méltóképpen hozzájárult az orgona ének és játék, mit részben Szabó János p.-ladányi, részben Duttkay László helybéli és Májer Kálmán szoboszlói kántortanítók adtak elő teljes praecizitással.

A szószékből Pápay Lajos volt karczagi, jelenleg nyíregyházi káplán hirdette először Isten igéjét vallásos ihletű szép beszédében. Sajnos a körmenetet, t.i. az oltári szentségnek ünnepélyes menetben az új templomba való átvitelét, mely legjobban symbolizálta volna az új templom felavatását, a sáros időjárás teljesen megakadályozta. Az ünnepélyen megjelent hivatalosan a ref.egyház részéről Hajnal Elek lelkész és Vajó Sándor s.-lelkész, a kir. járásbíró részéről Csorba Kázmér kir.albíró a városháza, ipartestület, továbbá nagyszámú érdeklődő közönség. Kínos feltűnést keltett, hogy Debreczeni János apát-kanonok úr, ki mint az érsek megbízottja végezte az új templom megáldását, ez ünnepség után az előtte tisztelegni kívánó küldöttségeket nem fogadta.

Az ünnepély után a társaskör helyiségeiben, teljes részvétele mellett vendéglelkészeknek, 51 terítésű ebéd volt. A számtalan, sikerülten elhangzott beszédek és üdvözlések közül tisztán a hivatalosakra szorítkozva említjük meg első sorba Debreczeni János apátkanonok beszédét, melyben a pápát és a királyt éltette. Utána Zsigray János emelte poharát az érsekre, Dömötör György hittanár a miniszterre, mint kegyurra. Karczag nemes városára, mint quasi patronusra, Dobray László városi főjegyző az első szónokra, Dömötör György helybéli káplán a legigazibb képviselőre Papp Elekre, Papp Elek magas röptű beszédben gyönyörű szavakkal vendégekre, Zsigray János Debreczeni Jánosra. Kirják Mihály egyházigazgató a jeles és érdemes Papp-családnak úgy a jelenlevő, mint a meg nem jelent tagjára, kik mindketten vezérszerepet visznek s velünk e szép napon együtt éreztek.

A piac közepén némán,üresen áll már a régi szerény templom....elköltöztek tőle a hívek,s kikérték onnan Istenüket. A fájdalomtól, hogy elhagyták, megnémult hívó szava...tornyából ércznyelve nem mozdul...a harang nem bűg fel... Eddig templom volt,most már csak épület..a mostoha sors fáj neki.

Legyen élő rom, multja ezt kívánja, s legméltóbb hozzá ily jövő.